

ثواب آشتی دادن مردم چیست؟

حلّ اختلاف مردم با بیانی شیرین و سخنی دلپذیر و موعظه‌ای حسنه و به خرج دادن اخلاق یا مایه گذاشتن مال، دستور صریح اسلام است.

حلّ اختلاف مردم با بیانی شیرین و سخنی دلپذیر و موعظه‌ای حسنه و به خرج دادن اخلاق یا مایه گذاشتن مال، دستور صریح اسلام است.

مسلمان نباید اجازه دهد، اختلاف بین مردم مسلمان اعم از اختلاف زن و شوهر، دو خانواده، پدر و مادر و فرزندان، دو دوست، دو شریک، دو جمعیت، دو محل، دو شهر، دو مملکت که یا معلول کمبود اخلاقی یا میوه تلخ فقر و نداری است، ادامه پیدا کند. به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، اصلاح کردن امور در بین مردم مفاصل اجتماعی را از بین می‌برد. مراتب اصلاح بین مردم زیاد است و هر چقدر وسیع‌تر باشد، سود آن نیز بیشتر خواهد بود و هر مقدار سریعتر انجام پذیرد مؤثرتر است.

در این باره خداوند در آیه 8 سوره انفال می‌فرماید: روابط خود را با هم اصلاح کنید و روابط سالم داشته باشید و اگر ایمان دارید مطیع خدا و پیامبر خدا (ص) باشید.

امام علی (ع) در حدیثی می‌فرماید: شما و همه فرزندان، خاندانم و هر کس را که این نامه به دست او برسد سفارش می‌کنم، به صلح و آشتی برقرار کردن میان خود، زیرا من از جد شما (خطاب به امام حسن(ع) و امام حسین(ع)) شنیدم که می‌گفت آشتی دادن میان مردم افضل است از همه نمازها و روزه‌ها.

امام صادق (ع) فرمودند: صدقه‌ای (عمل صدقانه‌ای) که خداوند آن را دوست می‌دارد، اصلاح میان مردم است، هرگاه رابطه‌ها تیره گردد و نزدیک ساختن مردم به یکدیگر وقتی از هم دوری کنند.

امام صادق (ع) فرمودند: هرگاه دیدید دو تن از شیعیان ما باهم درگیری دارند، از مال من برای برطرف کردن آن درگیری و رفع اختلاف‌های مالی و ایجاد صلح و آشتی مصرف کن.

ابوحنیفه (مدیر کاروان حج) می‌گوید: من و دامادم درباره میراثی درگیر شده بودیم که مفضل به ما رسید او ساعتی در کنار ما ایستاد و سپس گفت به منزل من بیا، ما به منزل او رفتیم او ما را با پرداخت 400 درهم آشتی داد و خودش پول را پرداخت و از هر یک از ما نسبت به دیگری تعهد گرفت که دیگر ادعایی نداشته باشیم آنگاه گفت: بدانید که این پول از مال من نبود بلکه امام صادق (ع) به من دستور داد که هرگاه دو نفر از شیعیان در موضوعی نزاع کردند آنان را آشتی دهم و هرچه لازم بود از مال امام (ع) مایه بگذارم این پول، پول امام صادق (ع) بود.

پی نوشت:

سوره انفال

نهج البلاغه

اصول کافی

منبع:

الحیات محمدرضا حکیمی